

— Bij de muts van mijn Grootje! Wat een kegelspel! Wat een prettig kegelspel!

Op minder tijd dan wij noodig hebben om het te vertellen, was de grond met gewonden overdekt.

Willem Staalhart had ondertusschen het kleed der edelvrouw losgelaten en sloop met opgeheven kruismes op Jan toe, met het

Hij zonk aldra huilend van pijn op de knieën.

woel hem van achteren te treffen. De edelvrouw zag dit en slaakte een luiden gil. Jan keerde zich om en zag het gevaar. Op het oogenblik dat het wapen reeds zijn borst bedreigde, hief de hand op en greep, zooals wij hem vroeger reeds zagen doen, den voorarm van zijn aanvallers vast. Deze deed geweldige pogingen om zich los te rukken, doch zonk aldra huilend van pijn op de knieën.

JAN ZONDER VREES

door C. DE KINDER

uitgave van L. OPDEBEEK Antwerpen

De Wonderlijke lotgevallen

VAN

JAN ZONDER VREES

EEN XVe EEUWSCHE VERTELLING

PENTEEKENINGEN VAN EMIEL WALRAVENS